

Forslag til lov

om ændring i lov nr. 260 af 1. juni 1945 om tillæg til lov om rettens pleje vedrørende behandling af sager angående forræderi og anden landsskadelig virksomhed m. v.

Fremsat den 11. maj 1954 af *justitsministeren*.

§ 1.

§§ 8, 9, 11 og 13 i lov nr. 260 af 1. juni 1945 om tillæg til lov om rettens pleje vedrørende behandling af sager angående forræderi og anden landsskadelig virksomhed m. v. ophæves.

§ 2.

Denne lov træder i kraft den 1. juli 1954.

Bemærkninger til lovforslaget.

Ved § 8 i lov nr. 260 af 1. juni 1945 om tillæg til lov om rettens pleje vedrørende behandling af sager angående forræderi og anden landsskadelig virksomhed m. v. oprettedes et ankenævn med den opgave at behandle andragender om anke og genoptagelse i medfør af nævnte lovs §§ 9 og 11. Ankenævnet fik senere tillige den opgave at afgive erklæringer om benådning, jfr. § 2, stk. 2, i lov nr. 356 af 29. juni 1946 om ændringer i og tilføjelser til lov nr. 259 af 1. juni 1945 om tillæg til borgerlig straffelov angående forræderi og anden landsskadelig virksomhed. Nævnet bestod oprindelig af en formand og 6 andre medlemmer, der var beskikket for et tidsrum af 5 år fra den 1. juli 1945 at regne. Ankenævnets virksomhedsperiode er senere ved lov nr. 223 af 27. maj 1950 forlænget for et tidsrum af 2 år, idet antallet af medlemmer samtidig nedsattes til 3. Ved lov nr. 226 af 7. juni 1952 blev nævnets funktionstid forlænget til den 1. juli 1954.

Gennem nogen tid har antallet af andragender til nævnet om tilladelse til anke eller genoptagelse været meget lille. Med hensyn til benådningsspørgsmål følges nu den fremgangsmåde, som iøvrigt efter praksis anvendes ved afgørelsen af benådningsspørgsmål. Der er derfor efter justitsministeriets

formening ikke grund til længere at opretholde ankenævnet. De spørgsmål vedrørende tilladelse til anke og genoptagelse, som hidtil er afgjort af ankenævnet, vil fremtidig kunne afgøres efter retsplejens almindelige regler.

For så vidt angår anketilladelse, har hovedreglen hidtil været den, at tiltalte kun med ankenævnets tilladelse har kunnet påanke en af underretten afsagt dom til landsretten. Afgørende for spørgsmålet om anketilladelse har det været, om „særlige omstændigheder“ talte for at tillade anke, og andragendet om anketilladelse har skullet indgives til ankenævnet indenfor en frist af 14 dage. Efter udløbet af denne frist har nævnet kunnet meddele tilladelse til anke, når betingelserne for sagens genoptagelse skønnedes opfyldt. Med hensyn til domme lydende på livsstraf eller fængsel i 10 år eller derover har domfældte dog frit kunnet anke til landsretten indenfor ankefristen, og tilladelse til anke efter fristens udløb har ved disse straffe beroet på landsrettens afgørelse efter de sædvanlige regler.

Såfremt bestemmelserne om ankenævnet ophæves, og nye særregler ikke gives, vil domfældte uden særlig tilladelse kunne påanke en underrettsdom til landsretten indenfor ankefristen. Der kan